

Nr 135.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående pensionsstyrelsens organisation m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(3:e avd.)

I propositionen nr 1 har Kungl. Maj:t under femte huvudtiteln, punkterna 45—47, föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1947/48 såsom förslagsanslag under rubriken Pensionsstyrelsen beräkna till Avlöningar 2 500 000 kronor, till Omkostnader 500 000 kronor och till Pensionsstyrelsens ortsombud 350 000 kronor.

Därefter har Kungl. Maj:t i propositionen nr 51, under åberopande av bilagat utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för den 7 februari 1947, föreslagit riksdagen att *dels* godkänna av departementschefen förordad omorganisation av pensionsstyrelsen, *dels* godkänna av departementschefen förordad avlöningsstat för pensionsstyrelsen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1947/48, *dels ock* under V huvudtiteln för nämnda budgetår såsom förslagsanslag anvisa, till Pensionsstyrelsen: Avlöningar 3 510 000 kronor, till Pensionsstyrelsen: Omkostnader 564 500 kronor och till Pensionsstyrelsen: Pensionsstyrelsens ortsombud 330 000 kronor.

Proposition och motioner.

Den 5 juni 1946 avlämnade socialvårdskommittén ett med nr XIII betecknat betänkande (SOU 1946: 37) med förslag angående folkpensioneringens administrativa handhavande m. m. Detta betänkande innefattar — jämte annat — förslag till ändrad organisation av pensionsstyrelsen till följd av folkpensioneringsreformens genomförande och med tanke på införandet av en allmän sjukförsäkring.

Över betänkandet i vad detsamma avser sättet för utbetalningen av folkpensionerna, sett från teknisk synpunkt, ha efter remiss utlåtanden avgivits av pensionsstyrelsen, generalpoststyrelsen och statens organisationsnämnd.

Över betänkandet i övrigt ha yttranden avgivits av dels pensionsstyrelsen, generalpoststyrelsen, socialstyrelsen, medicinalstyrelsen, riksförsäkringsanstalten, försäkringsrådet, överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Stockholms, Göteborgs och Bohus, Malmöhus, Örebro samt Norrbottens län, svenska stadsförbundet, svenska landskommunernas förbund och föreningen pensionsnämndsordförande i Stockholm, dels ock — sedan pensionsstyrelsen yttrat sig — av statskontoret och allmänna lönenämnden.

Vidare har, efter särskild anmodan, pensionsstyrelsen i en den 3 december 1946 dagtecknad promemoria framlagt vissa synpunkter på frågan angå-

ende en decentraliserad handläggning av prövningen av vissa pensionsärenden.

De frågor i betänkandet, som icke hänföra sig till pensionsstyrelsens organisation och vad därmed äger samband, ha upptagits till behandling i propositionen nr 50 med förslag till lag angående ändring i lagen om folkpensionering, vilken hänvisats till lagutskott.

Pensionsstyrelsens organisation och de olika byråernas arbetsuppgifter m. m. Be-
träffande innebörden av *socialvårdskommitténs* under denna rubrik i stats-
rådsprotokollet redovisade förslag och däröver avgivna yttranden får utskottet
hänvisa till statsrådsprotokollet s. 8—19.

Departementschefen har för egen del anfört följande.

Till en början vill jag framhålla, att jag finner spörsmålet om pensions-
styrelsens omorganisation nu föreligga i det skicket, att förslag i
ämnet kan underställas riksdagens prövning. Den omständigheten, att den
numera av riksdagen antagna lagen om allmän sjukförsäkring jämte förestå-
ende sociala reformer på vissa områden, skulle komma att mer eller mindre
beröra styrelsens ämbetsområde, anser jag icke utgöra hinder mot att
ett avgörande kommer till stånd. För att så bör ske tala även de svå-
righeter, som synas föreligga, att med nuvarande anställnings- och be-
fordringsförhållanden sörja för en önskvärd nyrekrytering av styrelsens
personal. En annan sak är, att, innan erfarenhet vunnits rörande huru folk-
pensioneringsreformen och den allmänna sjukförsäkringen komma att verka i
praktiken, återhållsamhet torde böra iakttagas, när det gäller att utforma
styrelsens nya organisation och bestämma styrelsens personalbestånd. Till
frågan angående styrelsens personalbehov återkommer jag i annat samman-
hang. Nu vill jag till behandling upptaga vissa allmänna organisatoriska
spörsmål.

Härvid må först erinras, att den förut omförmälda propositionen med för-
slag till lag om ändring i lagen om folkpensionering berör förhållanden, vilka
äro av betydelse även för pensionsstyrelsens organisation. I propositionen
föreslås, att, då fråga ej är om besvär, pensionsstyrelsens befattning med an-
sökningar om ålderspension — bortsett från ansökningar om enbart
allmän ålderspension — och änkepension i huvudsak skall inskränkas till
kontroll av pensionsbeloppets beräkning. Pensionsnämnds beslut i frågor, som
äro av betydelse för rätten till pension eller för denna beräkning, skall i prin-
cip godtagas av pensionsstyrelsen. Däremot skall enligt förslaget pensions-
styrelsen siffergranska besluten, innan utbetalning av pension äger rum. I
samband därmed bör styrelsen verkställa kontroll, huruvida den pensions-
sökande eller dennes make redan åtnjuter folkpension. Då i anledning
av kontrollen ändring av pensionsbeloppet finnes påkallad, skall pensionssty-
relsen äga vidtaga rättelse. Om eljest, t. ex. vid stickprovsgranskning, upp-
täckes, att fel blivit begånget vid pensionsärendes behandling, skall pensions-
styrelsen likaledes hava rätt att verkställa rättelse eller uppdraga åt pensions-
nämnd att upptaga ärendet till förnyad prövning. Motsvarande bestämmelser
föreslås skola gälla vid höjning eller annan ändring av folkpension. Vad åter
angår ansökningar om invalidpension och sjukbidrag förordas i
propositionen, att såväl invaliditetsbedömningen som inkomstprövningen skall
slutligt företagas inom pensionsstyrelsen. Av pensionsstyrelsen bedriven
efterkontrollerande verksamhet skall såsom hittills medföra rätt för
styrelsen att anmoda pensionsnämnd att ompröva viss pensionstagares rätt till

pension. Då grundad anledning finnes till antagande, att folkpension bör indragas eller minskas, skall pensionsstyrelsen liksom nu äga provisoriskt förordna, att pension icke vidare skall utbetalas eller att den skall utgå med minskat belopp.

Vad beträffar sättet för pensionsstyrelsens invaliditetsprövning inom folkpensioneringen har socialvårdskommittén föreslagit, att i denna prövning alltid skulle deltaga minst två tjänstemän i högre grad och en läkare samt att i princip muntlig föredragning borde ske. I likhet med pensionsstyrelsen anser jag, att detta förfaringssätt bör tillämpas endast i tveksamma fall och i ärenden av principiell natur. Pensionsstyrelsens erfarenhet har nämligen givit vid handen, att anspråket på en såvitt möjligt fullgod invaliditetsprövning i ett mycket stort antal fall torde bliva tillgodosett, därest i bedömningen deltagar — förutom en läkare — endast en högre befattningshavare samt därjämte anordnas en så betryggande stickprovsgranskning som möjligt av överordnad tjänsteman. Härigenom skulle man också vinna en snabbare handläggning av ärendena. Jag biträder alltså vad styrelsen härutinnan föreslagit.

Av vad förut anförts framgår, att inkomstprövning skall företagas av pensionsstyrelsen endast i invaliditetsärenden. På handläggningssättet vid inkomstprövningen böra givetvis icke ställas större fordringar än i fråga om invaliditetsbedömningen.

Beträffande tillsynen över sjukkassorna vill jag erinra, att statsmakterna vid antagandet av lagen om allmän sjukförsäkring utgått från att pensionsstyrelsen även i fortsättningen skall vara tillsynsmyndighet för sjukkassorna.

Vad angår tillsynen över understödsföreningar och personalstiftelser utgår jag i det följande från att pensionsstyrelsen liksom för närvarande skall handha tillsynen över understödsföreningar i allmänhet — med undantag för arbetslöshetskassor — samt aktiebolags pensions- och andra personalstiftelser.

I fråga om pensionsstyrelsens indelning i byråer anser jag i likhet med pensionsstyrelsen, att erfarenhet av folkpensioneringsreformens praktiska verkningar och angående den invaliditetsförebyggande verksamheten bör avvaktas, innan en mera genomgripande omorganisation genomföres. Av detta skäl och då den föreslagna decentralisationen med avseende å inkomstprövningen måste medföra en viss lättnad i granskningsbyråns arbetsbörda finner jag mig icke kunna tillstyrka kommitténs förslag att ersätta denna byrå med två folkpensionsbyråer. Till frågan om sjukkassebyråns uppdelning anser jag mig icke nu kunna taga ställning.

I anslutning till vad pensionsstyrelsen förordat, föreslår jag, att arbetsuppgifterna i avseende å de pensionsärenden, som kräva invaliditetsprövning, fördelas mellan granskningsbyrån och sjukvårdsbyrån på det sätt, att granskningsbyrån handlägger ärenden, i vilka invaliditetsprövningen avser personer över 60 år, och sjukvårdsbyrån övriga ärenden.

Beträffande kommitténs förslag att från kanslibyrån till vissa andra byråer överflytta dels registeravdelningen och dels utbetalningsärenden av juridisk natur delar jag pensionsstyrelsens mening, att en sådan överflyttning åtminstone icke för närvarande bör ske.

Rörande byråernas uppdelning i övrigt på avdelningar torde, på sätt pensionsstyrelsen föreslagit, inom kanslibyrån böra inrättas en särskild avdelning för utbetalningsfrågor av rättslig natur. Försäkringsbyrån bör, enligt pensionsstyrelsens förslag, uppdelas i en pensionsavdelning, en utbetalningsavdelning, en statistisk avdelning och en avdelning för den frivilliga försäkringen. Vad angår fond- och kameralbyrån samt sjukkassebyrån synes någon ändring i dessa byråers organisation icke vara erforderlig.

Personal i högre lönegrader inom pensionsstyrelsen. Å s. 21—37 i propositionen lämnas en redogörelse för dels socialvårdskommitténs förslag rörande behovet av och löneställningen för personal i högre lönegrader inom pensionsstyrelsen dels ock de häröver hörda remissmyndigheternas yttranden.

Departementschefen har för egen del härutinnan anfört följande.

Pensionsstyrelsens personal i högre lönegrader är för närvarande att anse såsom knapp. Även löneställningen torde i vissa fall vara väl låg med hänsyn till föreliggande arbetsuppgifter, ett förhållande som berett styrelsen betydande rekryteringssvårigheter. Hur personalbehovet skall bedömas och personalen lämpligen fördelas på lönegrader efter den ändring av arbetsuppgifterna, som föranledes av den nya lagstiftningen om folkpensionering och allmän sjukförsäkring, kan uppenbarligen icke fullt säkert bedömas, innan närmare erfarenhet vunnits rörande de nämnda reformernas verkningar. På grund härav bör — även om utökning av personalen på vissa avdelningar och förbättring av löneställningen för vissa befattningshavare finnas påkallade — en viss försiktighet iakttagas särskilt i fråga om inrättandet av nya ordinarie tjänster. Då åtskilliga befattningar ansetts erforderliga först vid en senare tidpunkt, begränsas mitt ställningstagande till de tjänster, vilka påfordras under budgetåret 1947/48.

Vad först angår *generaldirektören* anser jag mig icke kunna tillstyrka kommitténs förslag om höjning av dennes lönegradsplacering. Generaldirektören bör alltså enligt min mening fortfarande kvarstå i lönegraden C 12.

Å *kanslibyrån* tjänstgöra för närvarande 1 byråchef (A 30), 1 förste byråsekreterare (A 24) och 2 aktuarier (A 21). Jag har beträffande kanslibyråns arbetsuppgifter förut anslutit mig till pensionsstyrelsens förslag, att registreringsärenden och utbetalningsfrågor av rättslig natur skola bibehållas å denna byrå. Styrelsen har med beaktande av denna arbetsfördelning föreslagit följande personalbestånd: 1 byråchef (A 30), 2 förste byråsekreterare (A 26), 1 förste byråsekreterare (A 24), 1 byråsekreterare (A 22) och 2 byråsekreterare (A 21). Detta förslag finner jag mig icke kunna i stort sett biträda. Jag anser dock, att förste byråsekreterartjänsten i lönegraden A 24 bör uppföras på extra ordinarie stat med placering i 24 lönegraden. Enligt min mening böra vidare, i avvaktan på erfarenhet rörande arbetsbördans omfattning, tills vidare beräknas endast två i stället för av pensionsstyrelsen föreslagna tre byråsekreterartjänster. Byråsekreterarna böra å kanslibyrån liksom å övriga byråer inom pensionsstyrelsen hänföras till den för byråsekreterare inom förvaltningen i övrigt gällande 21 lönegraden.

Vid bifall till vad jag sålunda föreslagit skulle kanslibyråns personal i högre lönegrader utgöras av 1 byråchef (A 30), 2 förste byråsekreterare (A 26), 1 förste byråsekreterare (Eo 24) och 2 byråsekreterare (A 21).

Personalbeståndet å *fond- och kameralbyrån* omfattar för närvarande 1 byråchef (A 30), 1 förste byråsekreterare och ombudsman (A 26) och 1 kamrerare (A 22). Härutinnan föreslås av kommittén och pensionsstyrelsen endast den ändringen, att kamrerarbefattningen skulle uppflyttas till lönegraden A 24. Detta förslag har tillstyrkts av statskontoret och lönenämnden. Med hänsyn till den ökning av de kvalificerade arbetsgöromålen å tjänsten, vilken föranledes av folkpensionsreformen, biträder även jag förslaget.

Den högre personalen å *fond- och kameralbyrån* skulle alltså vid bifall härtill bestå av 1 byråchef (A 30), 1 förste byråsekreterare och ombudsman (A 26) och 1 kamrerare (A 24).

Såsom tidigare anförts har jag funnit mig icke kunna biträda kommitténs förslag om att *granskningsbyrån* skulle ersättas med två folkpensionsbyråer utan anslutit mig till pensionsstyrelsens mening, att granskningsbyrån borde

bibehållas odelad. Jag har vidare biträtt styrelsens förslag till sådan fördelning av arbetsuppgifterna mellan granskningsbyrån och *sjukvårdsbyrån* i avseende å de pensionsärenden, som kräva invaliditetsprövning, att granskningsbyrån skulle handlägga ärenden, i vilka invaliditetsprövningen avsåge personer över 60 år, och sjukvårdsbyrån övriga ärenden. Slutligen må erinras, att i den förut denna dag avlätna, tidigare omförmälda propositionen med förslag till lag angående ändring i lagen om folkpensionering förordats, bland annat, en decentraliserad ordning för inkomstprövningen rörande folkpensioner i de fall, då icke vore fråga om ansökan om invalidförmån. Mitt bedömande av behovet av personal å angivna byråer har skett från dessa utgångspunkter.

Å *granskningsbyrån* sysselsättas för närvarande 1 byråchef (A 30), 3 byrådirektörer och biträdande ledamöter (A 28), 9 förste byråsekreterare och biträdande ledamöter (A 26), 3 aktuarier (A 21) ävensom visst antal tillfälliga ledamöter, av vilka 6 med vikariatslön i lönegraden A 24. Pensionsstyrelsen föreslår, att antalet byrådirektörer bestämes till två. Vidare förordas, att för prövningen av invaliditetsärendena — av styrelsen beräknade till ett antal av 9 000 för år — anställas 3 förste byråsekreterare i lönegraden A 26. Enligt styrelsens promemoria den 3 december 1946 skulle för prövningen av besvärärenden — omkring 4 500 för år — samt inkomstprövningsärenden, som oavsett besvär skulle underställas styrelsens prövning — omkring 500 för år — erfordras tillhopa minst tre förste byråsekreterare i lönegraden A 24. Med hänsyn till den av decentraliseringen påkallade ökningen av inspektionsverksamheten anses antalet högre befattningar å granskningsbyrån böra ökas med två, lämpligen placerade såsom förste byråsekreterare i lönegraden A 24. Befattningshavarna i högre lönegrader å granskningsbyrån skulle alltså enligt styrelsens förslag bli 1 byråchef (A 30), 2 byrådirektörer (A 28), 3 förste byråsekreterare (A 26) och 5 förste byråsekreterare (A 24).

De å *sjukvårdsbyrån* tjänstgörande befattningshavarna bestå för närvarande av 1 byråchef (A 30), 1 förste byråsekreterare och biträdande ledamot (Eo 26), 1 förste byråsekreterare och biträdande ledamot (A 24), 3 förste byråsekreterare och biträdande ledamöter (Eo 24), 1 aktuarie (Eo 21) ävensom visst antal tillfälliga ledamöter, av vilka 2 med vikariatslön i lönegraden A 24. Pensionsstyrelsen har föreslagit följande tjänstemän: 1 byråchef (A 30), 2 byrådirektörer (A 28) (en överflyttad från granskningsbyrån), 8 förste byråsekreterare (A 26) — av vilka 7 för handläggning av invaliditetsärenden, av styrelsen beräknade till 18 000 för år, och 1 för sekretariatgöromål — 2 förste byråsekreterare (A 24) och 2 byråsekreterare (A 22).

Pensionsstyrelsen förordar dessutom, att för gransknings- och sjukvårdsbyråernas gemensamma räkning (för efterkontroll och sekretariatgöromål) inrättas 2 förste byråsekreterarbefattningar (A 26), 1 förste byråsekreterarbefattning (A 24) och 1 byråsekreterarbefattning (A 22), varjämte övergångsvis antalet förste byråsekreterarbefattningar i lönegraden A 26 å båda byråerna sammanlagt skulle ökas med fyra, i samband varmed vissa av de föreslagna befattningarna skulle hållas obesatta.

Beträffande de sålunda av pensionsstyrelsen framlagda förslagen vill jag för egen del uttala, att jag i stort sett ansluter mig till styrelsens uppskattning av personalbehovet. I betraktande av ovissheten rörande arbetsbördans omfattning å ifrågavarande två byråer förordar jag dock, att antalet befattningshavare nedsättes med två, nämligen 1 förste byråsekreterare i 24 lönegraden på granskningsbyrån och 1 byråsekreterare på sjukvårdsbyrån. Även inom ramen för den sålunda begränsade organisationen anser jag styrelsen ha möjlighet att utöva behövlighets verksamhet för instruktion av sty-

relsens ordsombud och övriga lokala folkpensioneringsorgan. Jag anser vidare, att samtliga för efterkontroll och sekretariatgöromål behövliga befattningshavare böra tills vidare redovisas å respektive byråer. Härvid böra till granskningsbyrån hänföras 2 förste byråsekreterare och 1 byråsekreterare samt till sjukvårdsbyrån 2 förste byråsekreterare.

Med den nedsättning av antalet förste byråsekreterare, som jag nyss förordat, skulle antalet förste byråsekreterare å gransknings- och sjukvårdsbyråerna uppgå till sammanlagt 20. Jag föreslår, att med hänsyn till ärendenas svårighetsgrad 10 av dessa befattningshavare — 3 å granskningsbyrån och 7 å sjukvårdsbyrån — hänföras till 26 lönegraden och de övriga 10 — fördelade med 5 på envar av nämnda byråer — till 24 lönegraden.

Slutligen föreslår jag, att i avvaktan på närmare erfarenhet om befattningarnas behövlighet följande befattningar uppföras å extra ordinarie stat, nämligen å granskningsbyrån 2 förste byråsekreterare i 24 lönegraden samt å sjukvårdsbyrån 1 byrådirektör i 28, 1 förste byråsekreterare i 26 och 2 förste byråsekreterare i 24 lönegraden.

Därest vad jag sålunda föreslagit bifalles, skulle personalen i högre lönegrader å gransknings- och sjukvårdsbyråerna utgöras av, å granskningsbyrån 1 byråchef (A 30), 2 byrådirektörer (A 28), 3 förste byråsekreterare (A 26), 3 förste byråsekreterare (A 24), 2 förste byråsekreterare (Eo 24) och 1 byråsekreterare (A 21) samt å sjukvårdsbyrån 1 byråchef (A 30), 1 byrådirektör (A 28), 1 byrådirektör (Eo 28), 6 förste byråsekreterare (A 26), 1 förste byråsekreterare (Eo 26), 3 förste byråsekreterare (A 24), 2 förste byråsekreterare (Eo 24) och 1 byråsekreterare (A 21).

Därutöver torde — i enlighet med pensionsstyrelsens förslag — fyra av de nuvarande för granskningsbyrån avsedda befattningarna som förste byråsekreterare och biträdande ledamot i lönegraden A 26 uppföras å övergångsstat. Befattningarna torde i samband därmed böra erhålla tjänstetiteln förste byråsekreterare. Med hänsyn till befattningshavarnas ålder och då övergångsvis förste byråsekreterarbefattningen torde böra ökas med fyra, synes icke behöfligt att för den tid förstnämnda befattningshavare kvarstå i tjänst vakanssätta motsvarande antal befattningar i 26 eller lägre lönegrader.

De högre befattningshavarna å *försäkringsbyrån* utgöras för närvarande av 1 byråchef (A 30), 3 förste aktuarier (A 26), 1 förste aktuarie (A 24) och 3 aktuarier (A 21). I och med att den nuvarande avgiftsavdelningen, där den individuella bokföringen av folkpensionerna sker, blir obehöflig, bli de två förste aktuarier i lönegraden A 26 och den aktuarie i lönegraden A 21, som tjänstgöra å nämnda avdelning, ej längre erforderliga. För utförandet av återstående uppgifter å byrån räknar socialvårdskommittén med följande personalbehov, nämligen å pensionsavdelningen 1 förste byråsekreterare (A 24) såsom föreståndare och 2 byråsekreterare (A 21), å utbetalningsavdelningen 1 byrådirektör (A 28) såsom föreståndare, 1 förste byråsekreterare (A 24) och 1 byråsekreterare (A 21), å den statistiska avdelningen 1 förste aktuarie (A 26) samt å avdelningen för den frivilliga försäkringen 1 förste aktuarie (A 26) — nu aktuarie i lönegraden A 21 — såsom föreståndare och 1 aktuarie (A 21). Pensionsstyrelsen har i stort sett icke haft något att invända mot kommitténs förslag, dock att en av byråsekreterartjänsterna å pensionsavdelningen och byråsekreterartjänsten å utbetalningsavdelningen borde utbytas mot förste kontorsskrivarbefattningar i lönegraden A 17. Dessutom föreslår styrelsen, att en förste aktuariebefattning i lönegraden A 26 och en aktuariebefattning i lönegraden A 21, nu placerade å avgiftsavdelningen, uppföras å övergångsstat.

Jag vill framhålla, att det med avseende å försäkringsbyrån ställer sig särskilt vanskligt att bedöma personalbehovet och att åstadkomma en rättvis

avvägning av tjänsternas lönegradsplacering, eftersom byråns arbetsuppgifter genomgripande förändras i samband med den nya folkpensionslagstiftningens ikraftträdande. Sålunda kommer, såsom nyss nämnts, den individuella bokföringen av folkpensionsavgifterna att helt slopas och den därmed sysselsatta personalen bli överflödig. Å andra sidan innebär genomförandet av ett nytt utbetalningssystem för folkpensionerna, att betydande nya arbetsuppgifter tillföras byrån. Det förslag till personaluppsättning, som kommittén framlagt, synes mig emellertid med de av pensionsstyrelsen förordade jämkningarna vara så försiktigt avvägt, att jag finner mig kunna i huvudsak ansluta mig till detsamma med de av styrelsen angivna jämkningarna. Jag vill härvid särskilt understryka, att föreståndaren för utbetalningsavdelningen, i betraktande av svårighetsgraden av de problem, som komma att möta honom, det ansvar, som kommer att bli förenat med en utbetalningsverksamhet av den omfattning, det här gäller, samt de stora krav på organisationsförmåga, som måste ställas på befattningens innehavare, enligt min mening icke bör uppföras lägre än som byrådirektör i lönegraden A 28. Däremot vill jag i likhet med lönenämnden förorda den avvikelser från kommitténs och styrelsens förslag, att befattningen såsom föreståndare för avdelningen för den frivilliga försäkringen uppföras i 24 i stället för 26 lönegraden. I anledning härav bör ytterligare 1 förste aktuariefattning (A 26) uppföras på övergångsstat. Så länge innehavaren av denna befattning kvarstår i tjänst, torde en befattning i 24 lönegraden böra hållas obesatt.

Vid bifall till vad från min sida hemställts skulle försäkringsbyråns befattningshavare i högre lönegrader utgöras av 1 byråchef (A 30), 1 byrådirektör (A 28), 1 förste aktuarie (A 26), 2 förste byråsekreterare (A 24), 1 förste aktuarie (A 24), 1 byråsekreterare (A 21) och 1 aktuarie (A 21). Därjämte skulle 2 förste aktuariefattningar i lönegraden A 26 och 1 aktuariefattning i lönegraden A 21 uppföras å övergångsstat, varvid 2 tjänster i lönegraden A 24 icke skulle få besättas, så länge förste aktuarierna å övergångsstat kvarstode i tjänst.

Jag övergår slutligen till den högre personalen å *sjukkasbyrån*. Denna personal består för närvarande av 1 byråchef (A 30), 1 byrådirektör (A 28), 1 förste byråsekreterare (A 24), 1 förste aktuarie (A 24), 2 aktuarier (A 21), 2 aktuarier (Eo 21) och 3 befattningshavare med vikariatslön i lönegraden A 21. Rörande det framtida personalbehovet ha kommittén och pensionsstyrelsen framlagt i stort sett samstämmiga förslag. Pensionsstyrelsens förslag innebär, att å de två sjukkasbyråer, som enligt styrelsens mening borde anordnas, följande befattningshavare skulle finnas, nämligen — förutom 1 överdirektör (C 8) och 1 byråchef (A 30) — å sjukkasbyrå I 1 byrådirektör (A 28), 3 förste byråsekreterare (A 26), 2 förste byråsekreterare (A 24) och 4 byråsekreterare (A 21) samt å sjukkasbyrå II 2 byrådirektörer (A 28), 1 förste aktuarie (A 26), 1 förste byråsekreterare (A 24), 3 aktuarier (A 21) och 3 byråsekreterare (Eo 21). Av tjänsterna å sjukkasbyrå I skulle emellertid en av förste byråsekreterartjänsterna i lönegraden A 26 och en av byråsekreterartjänsterna icke erfordras, förrän förberedelsearbeten för den allmänna sjukförsäkringen påbörjades, samt byrådirektörsbefattningen och en av förste byråsekreterarbefattningarna i lönegraden A 24 ej vara behöfliga, förrän lagstiftningen om allmän sjukförsäkring trädde i kraft. Vid ikraftträdandet av denna lagstiftning skulle vidare personalen å de båda byråerna förstärkas med tre befattningar i 24 lönegraden, avsedda att möjliggöra inspektionsresor.

Såsom jag tidigare anført, anser jag en uppdelning av sjukkasbyrån icke för närvarande böra komma till stånd. Härav följer, att endast en chefsbefattning bör finnas. Denna bör — såsom nu — hänföras till lönegraden A 30.

I övrigt biträder jag i huvudsak pensionsstyrelsens förslag, såvitt det samma avser personalbeståndet under budgetåret 1947/48. Då en särskild byrå icke inrättas för de juridiskt-administrativa ärendena, torde, allrahelst som chefen för den odelade sjukkassebyrån icke kan förutsättas vara jurist, såsom föreståndare för den juridiskt-administrativa avdelningen böra anställas en befattningshavare i byrådirektörs löneställning, tills vidare på extra ordinarie stat (Eo 28). Föreståndaren för den ekonomisk-statistiska avdelningen anser jag i likhet med lönenämnden böra tills vidare — i avbidan på ytterligare erfarenhet rörande tjänstegöromålen — kvarstå såsom byrådirektör i lönegraden A 28. Slutligen vill jag framhålla, att tjänster i lönegraden Eo 21 icke böra inrättas i vidare mån än som föranledes av den nya befordringsgången för amanuenspersonal.

Vid bifall till vad jag i det föregående förordat skulle personalen å sjukkassebyrån bestå av 1 byråchef (A 30), 2 byrådirektörer (A 28), 1 byrådirektör (Eo 28), 2 förste byråsekreterare (A 26), 1 förste aktuarie (A 26), 2 förste byråsekreterare (A 24), 3 byråsekreterare (A 21) och 3 aktuarier (A 21).

Därest vad jag nu hemställt i fråga om pensionsstyrelsens högre tjänstemän vinner bifall, skulle å personalförteckningen för styrelsen i angivna hänseende upptagas: 1 generaldirektör (C 12), 6 byråchefer (A 30), 6 byrådirektörer (A 28), 2 byrådirektörer (Eo 28), 1 förste byråsekreterare och ombudsman (A 26), 13 förste byråsekreterare (A 26), 1 förste byråsekreterare (Eo 26), 2 förste aktuarier (A 26), 10 förste byråsekreterare (A 24), 5 förste byråsekreterare (Eo 24), 1 förste aktuarie (A 24), 1 kamrerare (A 24), 8 byråsekreterare (A 21) och 4 aktuarier (A 21) samt å övergångsstat 4 förste byråsekreterare (A 26), 2 förste aktuarier (A 26) och 1 aktuarie (A 21). Anmärkas bör, att 2 tjänster i lönegraden A 24 icke böra få besättas, så länge förste aktuarierna å övergångsstat kvarstå i tjänst.

Jag vill slutligen uttala, att jag förutsätter, att nya befattningar vid ämbetsverket icke tillsätts i vidare mån än som betingas av nytillträdande arbetsuppgifter.

Utskottet har i förevarande sammanhang till behandling förehått en inom andra kammaren av herr *Ericsson* i *Sörsjön m. fl.* väckt motion (II: 348), vari hemställts, att riksdagen måtte besluta, att befattningen som föreståndare för pensionsstyrelsens avdelning för den frivilliga försäkringen skall uppföras i lönegraden A 26.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för motionsyrkandet, får utskottet hänvisa till motionen.

Personal i lägre lönegrader inom pensionsstyrelsen. *Socialvårdskommittén* har ansett sig icke böra ingå på bedömandet av pensionsstyrelsens behov av personal i lägre grader utan har förutsatt, att styrelsen själv komme att framlägga förslag härom.

Pensionsstyrelsen har i sitt yttrande den 10 oktober 1946 framlagt förslag rörande antalet befattningshavare i lägre lönegrader som vore erforderligt under budgetåret 1947/48. En sammanställning av förslaget med vissa däruti i styrelsens promemoria den 3 december 1946 gjorda jämkningar återfinnes i en & s. 48 i propositionen intagen tablå.

Departementschefen har för egen del anfört följande.

Den förestående omläggningen av pensionsstyrelsens verksamhet gör uppskattningen av personalbehovet synnerligen vanskligen även i fråga om per-

sonalen i lägre lönegrader. Liksom beträffande de högre befattningshavarna har jag emellertid efter ingående prövning funnit mig böra godtaga de av pensionsstyrelsen för budgetåret 1947/48 verkställda beräkningarna härutinnan. Detta innebär, att det totala antalet befattningshavare i förevarande lönegrader skulle uppgå till 308 mot 311 vid de i styrelsens redogörelse omförmälda tidpunkterna.

Ifrågasvarande personalgrupp torde i jämförelse med motsvarande personal vid flertalet andra statliga verk få anses i lönehänseende intaga en missgynnad ställning i så måtto, att fördelningen på lönegrader icke är tillfredsställande. De ordinarie befattningarna i högre lönegrader än den 7:e uppgå sålunda endast till 16. Särskilt i betraktande av omfattningen av de kvalificerade uppgifter, som enligt styrelsens mening kunna anförtros befattningshavare utan högre teoretisk utbildning, torde en ökning av detta antal vara motiverad. Med hänsyn till pågående allmän översyn rörande lönegradsplaceringen av biträdespersonal i 7:e och högre lönegrader anser jag mig dock icke för närvarande böra förorda inrättandet av ytterligare ordinarie tjänster i 7—11 lönegraderna utan föreslår, att de ifrågasatta nya biträdestjänsterna i dessa lönegrader upptagas på extra ordinarie stat.

Vad angår den närmare fördelningen av personalen på olika lönegrader — varvid till en början bortses från befattningarna i lönegraden A 4 och lägre — vill jag uttala, att jag i likhet med lönenämnden finner de av pensionsstyrelsen föreslagna lönegradsplaceringarna i regel väl avvägda. Vissa avvikelser från styrelsens förslag torde dock få anses påkallade.

I likhet med lönenämnden finner jag sålunda skäl tala för att den å kanslibyråns registeravdelning placerade bokhållarbefattningen i lönegraden A 14 ändras till en kontorsskrivartjänst i lönegraden A 15. Med hänsyn till i ärendet lämnade uppgifter angående åliggandena för det kanslibitråde i lönegraden A 7, som förestår arkivet å samma avdelning, anser jag mig i överensstämmelse med statskontorets och lönenämndens mening kunna tillstyrka, att detta biträde uppflyttas till kontorist i lönegraden A 9. I fråga om den till berörda byrå hänfödda vaktpersonalen delar jag statskontorets och lönenämndens uppfattning, att frågan om lönegradsplaceringen för den förste expeditionsvakt, som intager förmansställning i förhållande till övrig vaktpersonal, bör upptagas till prövning först i samband med en allmän omprövning av löneställningen för motsvarande personal vid civilförvaltningen i övrigt. I likhet med statskontoret och lönenämnden kan jag ej heller tillstyrka förslaget, att den expeditionsvakt, vilken tjänstgör såsom pensionsstyrelsens bankbud, och härför uppbär ett särskilt arvode av 150 kronor för år, uppflyttas till lönegraden A 7. Bland annat på grund av att förevarande arvode avsetts att motsvara skillnaden mellan 5 och 6 lönegraderna (proposition nr 53 till 1936 års riksdag s. 22 och 31) vill jag emellertid biträda lönenämndens förslag om befattningens uppförande i lönegraden A 6, varvid självfallet det särskilda arvodet ej vidare bör utgå.

Beträffande fond- och kameralbyrån har pensionsstyrelsen begärt, att ett kanslibitråde i lönegraden A 7 skulle placeras såsom kontorist i lönegraden A 9. Lönenämnden och pensionsstyrelsens kvinnliga tjänstemäns förening ha förordat, att befattningen placeras i lönegraden A 11 såsom kansli-skrivare. Härvid har åberopats, att befattningshavaren hade ett mycket självständigt och ekonomiskt betydelsefullt arbete, i vilket inginge, bland annat, att uträkna amorteringsplaner, att lämna och ansvara för riktigheten av de uppgifter angående lånesökandes mellanhavande med folkpensioneringsfonden, vilka låge till grund för bedömandet av låneansökningar, ävensom att självständigt verkställa vissa utredningar rörande den av pensionsstyrelsen bedrivna lånerörelsen. Jag anser mig böra biträda förslaget om befattningens

ändring till kansliskrivartjänst. I överensstämmelse med vad jag förut anfört bör dock tjänsten tills vidare upptagas såsom extra ordinarie.

I likhet med lönenämnden kan jag icke förorda, att det kanslibitråde i lönegraden A 7 å sjukvårdsbyrån, som, bland annat, handhar byråns statistiska arbete, uppflyttas till lönegraden A 9.

Vidkommande försäkringsbyrån har pensionsstyrelsen föreslagit, att som närmaste medhjälpare till föreståndaren för utbetalningsavdelningens hålkortsdetalj skulle anställas en förste kansliskrivare i lönegraden A 13. Jag vill framhålla, att förste kansliskrivartjänster icke förekomma inom allmänna civilförvaltningen. De arbetsuppgifter, som skulle ankomma på ifrågasvarande befattningshavare, torde närmast motsvara åliggandena för vissa biträden vid försvarets civilförvaltning, vilka enligt beslut av 1946 års riksdag såsom kansliskrivare hänförts till 11 lönegraden. Sistnämnda lönegrad synes mig böra tillämpas även i detta fall. Befattningen bör tills vidare upptagas å extra ordinarie stat. Samma placering torde med hänsyn till arbetsuppgifternas art böra avses för den av pensionsstyrelsen i lönegraden A 9 uppförda befattningen såsom föreståndare för stansningsarbetet.

Å den nuvarande sjukkassebyråns juridisk-administrativa avdelning åvilar det en kontorist i lönegraden Eo 9 att ombesörja vissa göromål, som tidigare utförts av amanuens. Lönenämnden har efter att ha tagit närmare del av förevarande arbetsuppgifter ansett, att kontoristen — vilken av styrelsen förordats till erhållande av kansliskrivartjänst i lönegraden A 11 — borde uppflyttas till kontorsskrivare i 15 lönegraden, tills vidare med placering å extra ordinarie stat. Jag anser fullgoda skäl tala för det av lönenämnden framförda förslaget och tillstyrker därför detsamma.

Jag föreslår vidare, att på övergångsstat uppföres en befattning såsom kontorist i lönegraden A 9. Så länge innehavaren av denna befattning kvarstår i tjänst, bör en av de ordinarie kanslibiträdesbefattningarna ej få besättas. Jag vill i detta sammanhang framhålla, att samtliga innehavare av ordinarie skrivbiträdestjänst i samband med den nya beföringsgången för biträdespersonal komma att erhålla tjänster i lönegraden A 4.

Med nu angivna jämkningar av pensionsstyrelsens förslag skulle personalen i 5—17 lönegraderna utgöras av följande tjänstemän, nämligen 1 bokhållare (A 17), 3 förste kontorsskrivare (A 17), 8 kontorsskrivare (A 15), 1 kassör (A 14), 2 kansliskrivare (A 11), 1 materialförvaltare (A 10), 7 kontorister (A 9), 1 värmeledningsskötare, tillika reparatör, av 1 klass (A 8), 2 förste expeditionsvakter (A 7), 25 kanslibiträden (A 7), 1 expeditionsvakt (A 6) och 5 expeditionsvakter (A 5) ävensom 1 kontorsskrivare (Eo 15), 17 kansliskrivare (Eo 11), 32 kanslibiträden (Eo 7) och 5 expeditionsvakter (Eo 5). På övergångsstat skulle uppföras 1 kontorist i lönegraden A 9. En kanslibiträdestjänst i lönegraden A 7 bör ej få besättas, så länge kontoristen kvarstår i tjänst.

Vad härefter angår den lägre biträdespersonalen — i högst 4 lönegraden — kommer denna grupp att omfatta 196 befattningshavare. Pensionsstyrelsen har med tillämpning av de av 1944 års personalutredning föreslagna reglerna för beföringsgången för kontorspersonal beräknat, att 160 av nämnda befattningshavare böra placeras såsom kontorsbiträden i lönegraden A 4. I enlighet härmed föreslår jag, att å personalförteckningen uppföras 160 ordinarie kontorsbiträdestjänster i 4 lönegraden.

Jag vill slutligen framhålla, att pensionsstyrelsen bör vara oförhindrad att vidtaga från arbetssynpunkt erforderliga ändringar beträffande befattningarnas placering å byrå, avdelning eller detalj. Nya befattningar böra icke till sättas i vidare mån än som betingas av ökning av arbetsuppgifterna.

Utskottet har i detta sammanhang till behandling förehaft en inom andra kammaren av herrar *Wallentheim* och *Nilsson* i Göteborg väckt motion (II: 349), vari hemställts, att riksdagen i anledning av proposition nr 51 måtte besluta inrättandet av en befattning såsom förste expeditionsvakt i lönegrad A 7 å pensionsstyrelsens fond- och kamerallbyrå.

Beträffande de skäl, som motionärerna anfört till stöd för sitt förslag, får utskottet hänvisa till motionen.

Pensionsstyrelsens läkare. *Departementschefen* har beträffande styrelsens läkare för egen del uttalat följande.

Jag har tidigare anslutit mig till pensionsstyrelsens förslag rörande förfaringssättet vid styrelsens prövning av invaliditetsfrågor. Behovet av läkares medverkan vid arbetet inom styrelsen torde härigenom få antagas bli något mindre än kommittén beräknat. Å andra sidan förefaller det mig otvivelaktigt, att de möjligheter att anlita medicinsk sakkunskap, som för närvarande stå styrelsen till buds, icke äro tillräckliga. Sålunda måste styrelsen redan med nuvarande arbetsuppgifter undvara läkarbiträde i vissa fall, då sådant biträde varit av omständigheterna påkallat. Härtill kommer, att i framtiden behovet av medicinsk expertis inom styrelsen torde bli avsevärt större än under nuvarande förhållanden. Sålunda lärer införandet av sjukbidrag komma att ställa ökade krav på läkares medverkan. Vidare synes rådande läge å arbetsmarknaden böra föranleda, att styrelsens invaliditetsförebyggande verksamhet intensifieras. Vid fattandet av vissa beslut i samband därmed torde även läkare böra deltaga. Slutligen anser jag styrelsen böra få möjlighet att i ökad utsträckning anlita styrelsens läkarkrafter vid handläggning av sådana ärenden av medicinsk natur, vilka ankomma på styrelsen i dess egenskap av tillsynsmyndighet för sjukkasorna. Nämda omständigheter tala alltså för att läkarexpertis bör ställas till styrelsens förfogande i vidare omfattning än för närvarande.

För tillgodoseende av angivna önskemål anser jag, att i första hand en ökning av läkarnas tjänstgöringstider bör genomföras, ehuru läkarbefattningarna alltjämt böra ha karaktären av deltidstjänster. Jag tillstyrker därför styrelsen förslag om utsträckning av tiden för läkarnas arbetstid å tjänsterummet till lägst 6 timmar i veckan för överläkaren och lägst 10 timmar i veckan för biträdande läkare. Närmare bestämmelser rörande tjänstgöringsförhållandena — semester, tjänstledighet m. m. — torde få meddelas av Kungl. Maj:t. I samband med arbetstidens förlängning torde arvoden till läkarna böra höjas. Arvoden synas mig böra fastställas till högst 10 000 kronor för överläkaren och högst 6 000 kronor för biträdande läkare.

Huruvida det kan vara behöfligt att förstärka den medicinska arbetsinsatsen genom ökning jämväl av läkarnas antal i den utsträckning kommittén och pensionsstyrelsen föreslagit finner jag tveksamt. Jag kan i varje fall icke — innan närmare erfarenhet föreligger — tillstyrka, att antalet biträdande läkare — i gällande stat upptaget till två — skulle från och med nästa budgetår ökas till fem. Arbetsuppgifternas omfattning torde dock, så vitt nu kan bedömas, motivera, att två nya biträdande läkare anställas. Jag föreslår alltså, att de biträdande läkarnas antal tills vidare fastställas till fyra, varvid jag förutsätter, att det skall stå Kungl. Maj:t öppet att, om så skulle befinnas nödvändigt, medgiva anställande av flera biträdande läkare.

Övriga frågor. Då den nya folkpensionslagstiftningen träder i kraft den 1 januari 1948 och enär pensionsstyrelsen, som dessförinnan har att ombe-

sörja omfattande förberedelsearbeten, i god tid måste stå rustad för de nya uppgifterna, föreslås den nya organisationen skola träda i tillämpning den 1 juli 1947.

Avlöningsanslaget är å riksstaten för innevarande budgetår upptaget med 1 910 800 kronor.

För nästa budgetår beräknas medelsbehovet till 3 510 000 kronor. Av anslagsökningen bero 1 070 000 kronor på den allmänna löneregleringen.

Anslagsposten avlöningar till övrig icke-ordinarie personal föreslås för nästa budgetår uppförd förslagsvis.

Beträffande omkostnadsanslaget innebär Kungl. Maj:ts förslag en ökning med 150 200 kronor. Av höjningen belöpa 142 000 kronor på anslagsposten expenser.

Anslaget till pensionsstyrelsens ortsombud är i gällande riksstat uppfört med 230 000 kronor.

Den nya lagen om folkpensionering föranleder högre fordringar beträffande ombudens kompetens. Vid bifall till de förslag till ändringar i lagen, som framlagts i den tidigare omnämnda propositionen nr 50 och som innebära, bland annat, införandet av en decentraliserad ordning för inkomstprövningen i fråga om folkpensioner ha kraven på ombuden ansetts böra ytterligare skärpas. Även ombudens arbetsbörda kommer att ökas. Det har under sådana förhållanden syntts nödvändigt, att antalet ombud ökas och att arvodesnivån, vilken bibehållits i stort sett oförändrad sedan stormaktskrigets utbrott, i viss utsträckning justeras uppåt. Pensionsstyrelsen har räknat med att arvoden till ombuden skulle utgå med sammanlagt 200 000 kronor (för närvarande 130 000 kronor). Även om det vore möjligt, att detta belopp med hänsyn till den av decentraliseringen påkallade ökningen av antalet ortsombud komme att visa sig otillräckligt, har departementschefen, då säkra hållpunkter för uppskattningen av medelsbehovet saknades, likväl ansett sig böra godtaga pensionsstyrelsens beräkning. I arvodesposten ha ansetts böra inrymmas kostnaderna för eventuella semesterlöner till vissa ombud. Liksom för närvarande borde det få ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma arvodesbelopp av större storleksordning, medan pensionsstyrelsen borde äga att bestämma arvodena i övriga fall.

Posten till reseersättningar till ombuden har upptagits till 130 000 kronor mot 100 000 kronor för innevarande budgetår.

Det för nästa budgetår erforderliga anslaget till pensionsstyrelsens ortsombud skulle alltså uppgå till (200 000 + 130 000) 330 000 kronor.

Utskottet.

En omprövning av pensionsstyrelsens organisation är utan tvivel påkallad främst med hänsyn till de av riksdagen beslutade reformer, som beröra styrelsens verksamhetsområde. Såsom departementschefen framhållit bör dock återhållsamhet iakttagas, när det gäller att utforma styrelsens nya organisation och bestämma styrelsens personalbestånd, innan erfarenhet vunnits av folkpensioneringsreformen och den allmänna sjukförsäkringen.

Från dessa allmänna utgångspunkter har utskottet funnit sig böra i huvudsak tillstyrka Kungl. Maj:ts föreliggande förslag. Då mera genomgripande organisationsändringar i möjligaste mån undvikits, kan dock förväntas, att en förnyad översyn inom kort kan bliva erforderlig. Särskilt gäller detta sjuk-kassebyrån. Till frågan om dess uppdelning har departementschefen icke ansett sig nu kunna taga ställning.

Utskottet har jämväl haft anledning uppmärksamma bland annat förhållandet mellan antalet ordinarie och extra ordinarie befattningar. I fråga om biträdespersonal i 7:e och högre lönegrader blir en omprövning av anställningsformen aktuell sedan den allmänna översynen av löneställningen för sådan personal avslutats. Men icke heller beträffande de befattningar av annan natur, vilka i avvaktan på närmare erfarenhet av deras behövlighet föreslås uppförda på extra ordinarie stat, synes det slutliga ställningstagandet till anställningsformen böra uppskjutas någon längre tid.

Beträffande den i motionen II: 348 berörda frågan om löneställningen för befattningen som föreståndare för avdelningen för den frivilliga försäkringen har utskottet icke ansett sig böra frågå Kungl. Maj:ts förslag.

Vidkommande de 10 tjänsterna såsom förste byråsekreterare i 24 lönegraden på gransknings- och sjukvårdsbyråerna har utskottet vid sin bedömning av Kungl. Maj:ts förslag ansett detsamma innebära, att tjänsterna fördelas med 6 på den förra och 4 på den senare byrån.

Vad angår den såsom bankbud tjänstgörande expeditionsvakten i lönegrad A 5, vilken åtnjuter ett tilläggsarvode av 150 kronor, innebär Kungl. Maj:ts förslag uppflyttning till lönegrad A 6, i samband varmed arvodet skulle bortfalla. Med hänsyn till vad som upplysts om bankbudets arbetsuppgifter har utskottet funnit tveksamt om icke såsom motionen II: 349 gör gällande en högre löneställning är motiverad. Med hänsyn till behovet av enhetliga bedömningsgrunder för personal med motsvarande arbetsuppgifter inom andra verk har utskottet ansett sig böra godtaga Kungl. Maj:ts förslag, dock med den jämkningen, att den ifrågavarande tjänstemannen bör behålla det berörda årsbeloppet av 150 kronor såsom ett personligt lönetillägg.

I anledning av antalet på extra ordinarie stat nyinrättade biträdestjänster i högre lönegrad och den av riksdagen beslutade befodringsgången bör antalet ordinarie kontorsbiträdestjänster i lönegrad A 4 ökas till 187.

Kungl. Maj:ts förslag har i övrigt ej givit anledning till erinran från utskottets sida.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må

I. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionen II: 348 besluta hänföra föreståndaren för avdelningen för den frivilliga försäkringen till lönegrad A 24,

II. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och motionen II: 349 godkänna det förslag till omorganisation av pensionsstyrelsen i övrigt, som utskottet förordat,

III. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag

a) godkänna följande avlöningsstat för pensionsstyrelsen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1947/48:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor 1 800 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	» 50 000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	» 1 465 000
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	» 195 000

Summa förslagsanslag kronor 3 510 000;

b) för budgetåret 1947/48 under V huvudtiteln såsom förslagsanslag anvisa

a) till *Pensionsstyrelsen*: *Avlöningar* 3 510 000 kronor,

b) till *Pensionsstyrelsen*: *Omkostnader* 564 500 kronor,

c) till *Pensionsstyrelsen*: *Pensionsstyrelsens ortsombud* 330 000 kronor.

Stockholm den 20 maj 1947.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Johan Bernhard Johansson, Gränebo, Karl Andersson, Andrén, Bergvall, Mannerskantz, Boman, Gustaf Iwar Anderson, Gustav Emil Andersson och Hesselbom; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Eriksson i Stockholm, Ward, Malmborg i Skövde, Andersson i Malmö, Rubbestad, Lindholm, Åkerström, Hoppe, Petterson i Degerfors och Birke.